

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 11

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Αριθ. 1 Πρωτ. 11300
Διεξ. 12140 'Εν Αθήναις τῆς 28ης Φεβρ. 1930
Αριθ. 27

Πρὸς τοὺς κ. κ. Νομάρχας, Ἐπαρχοὺς,
Ἀνωτέρας Διοικήσεις καὶ Διοικήσεις Χωρῶν,
'Ἀστυνομ. Διευθύνσεις

Ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω ἐπέστησεν ἐπανειλημμένως τὴν προσοχὴν τῶν κρατικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τοῦ περιστατικοῦ, ὅτι μοναχοί, ἀνήκοντες εἰς Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὄρους, περιέρονται τὸ Κράτος, περὶ παντοῖα ἔργα ἀσχολούμενοι, πολλάκις δὲ καὶ ἱεροπρατοῦντες, χωρὶς νὰ εἶνε ἐφωδιασμένοι δι' ἀδείας ἐξόδου ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἢ διὰ μὴ ληξάσης τοιαύτης, ἐξήτησε δέ, συμφώνως πρὸς τοὺς διαποντας τοῦτο κανονισμούς, ὅπως οὗτοι μερίμνη τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς περισυλλέγονται καὶ ἐπαναφέρονται εἰς τὰς μονὰς τῶν.

Πλὴν τῶν ἀγορευτῶν καὶ ἔτσοι κληρικοὶ καὶ μοναχοί, ἀνήκοντες εἴτε εἰς τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, εἴτε εἰς ἄλλα κλίματα ἢ αὐτοκέφαλους Ἐκκλησίας, διατρίβουν εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας, συντελοῦντες πολλάκις διὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν εἰς δημιουργίαν ἐκτροπῶν.

Ἐπειδὴ κατ' ἐκάστην σχεδὸν ἀνακοινοῦνται ἡμῖν ἐνέργειαι τοιούτων κληρικῶν καὶ μοναχῶν καὶ ἐπομένως βεβαιοῦται, ὅτι ἀπέναντι αὐτῶν δὲν ἐφαρμοζονται τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ὀριζόμενα, παρέχόμεν ὑμῖν τὰς κατωτέρω ὁδηγίας καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐπιμεληθῆτε τῆς ἀκριβοῦς αὐτῶν ἐφαρμογῆς.

Καὶδιὰ μὲν τοὺς μοναχοὺς τοῦ Ἁγίου Ὄρους, πλὴν τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας ἢ ἰσχύς τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζεται γενικῶς μὲν διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 2 ἐδαφ. 2, εἰδικῶς δὲ διὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος διὰ τοῦ ἀρθροῦ 109 τοῦ Συντάγματος, ἰσχύει ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 96 τοῦ διὰ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 10 Σ)βρίου 1926 «περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους» ἐγκριθέντος Καταστατικοῦ Χάρτου, κατὰ τὴν ὁποίαν «οὐδενὶ ἐπιτρέπεται ἢ ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐξόδος ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς οἰκείας μονῆς, ἐν ἣ δέον νὰ ὀρίζηται ὁ χρόνος τῆς ἀπουσίας καὶ ὁ λόγος αὐτῆς. Πᾶσα δὲ ἀδεια ἀπουσίας δέον νὰ θεωρῆται καὶ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας», τὰ ὑπὸ τῆς ὁποίας συντασσόμενα ἐγγράφα ἔχουσι πλῆρη ἰσχύν δημοσίων ἐγγράφων κατὰ τὸ ἀρθρον 37

τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος. Πᾶς ἐπομένως ἀγορευτῆς μοναχός, στερούμενος τοιαύτης τεθεωρημένης ἀδείας ἢ ἔχων ἀδειαν, ὁ χρόνος τῆς ὁποίας ἔληξε, θὰ καλῆται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως τῆς Μητροπόλεως, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας εὐρίσκεται, καὶ ὑπευθύνου ἐξακριβώσεως ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομ. Ἀρχῆς, ὅτι ὁ μοναχός δὲν ἔχει τὰ κανονισμένα ἐγγράφα, περὶ ὧν ἀνωτέρω, νὰ ἀπέλθῃ εἰς Ἅγιον Ὄρος καὶ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας θ' ἀποστέλληται μερίμνη τῆς αὐτῆς ἀρχῆς εἰς Καρούας. Τὴν σχετικὴν ἐνέργειάν τῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ὀφείλει νὰ ἀνακοινοῖ εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν τῆς περιφερείας καὶ εἰς τὸν ἐν Καρούαις Διοικητὴν Ἁγίου Ὄρους.

Διὰ δὲ τοὺς εἰς τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπαγομένους κληρικοὺς καὶ μοναχοὺς ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ ΙΓ' τοῦ Νόμου Σ' τοῦ 1852 «περὶ Ἐπισκοπῶν καὶ Ἐπισκόπων καὶ περὶ τοῦ ὑπὸ τοὺς Ἐπισκόπους τελοῦντος κλήρου» συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἅπαντες οἱ κληρικοὶ ἐκάστης ἐπισκοπῆς, οἰασδήποτε τάξεως καὶ βαθμοῦ ἂν ᾖσιν, ὑπάγονται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ὑπὸ τὸν ἴδιον αὐτῶν Ἐπίσκοπον, καὶ αὐτὸν ὀφείλουσιν ἵνα γνωρίζωσιν ὡς ἀμέσως προϊστάμενον ἐκκλησιαστικῶς, καὶ ὑπακούουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ἐκτελῶσι τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραγγελίας καὶ διαταγὰς του. Ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς κανονικῆς ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου ἐπισκόπου, οὐδεὶς τῶν ἱερωμένων δύναται νὰ ἐκτελῇ ἱεροπραξίαν τινὰ ἐκτὸς τῆς λαχούσης αὐτῷ ἐνορίας, ἢ εἰς ἐξοκλήσιον, ἢ εἰς ἐκκλησίαν ἰδιοκτητικὴν, οὔτε ἀποδημῆ ἄνευ τῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἐπισκόπου· οὔτε διαμένει ἐκτὸς τῆς ἐπισκοπῆς του ὑπὲρ τὸν χρόνον τῆς ἀδείας αὐτοῦ, οὔτε μεταβάλλει τὴν σταθερὰν διαμονὴν του ἄνευ τακτικοῦ ἀπολυτηρίου ἐγγράφου. Ἄλλοθεν δὲ προσερχόμενος, δὲν εἶνε δεκτός πρὸς ἐνάσκησιν ἱερατικῶν καθήκοντων, ἐὰν δὲν φέρῃ τακτικὸν ἐγγράφον παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ἢ φ' ὃν ἐτέλει πρότερον. Εἰς οὐδένα τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου ἐπιτρέπεται νὰ περιφέρηται ἀπὸ κοινότητος εἰς κοινότητα, ἐπαϊτῶν λόγῳ ἐνδεείας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας· εἰ δὲ τις ἐπὶ τούτῳ φωραθῇ, συλλαμβάνεται παρὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς ποινικὴν καταδίωξιν, προσάγεται εἰς τὸν ἐπίσκοπον, ὅστις μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν ἀποστέλλει αὐτὸν διὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἀρμοδίον ἐπίσκοπόν του, παρ' οὗ δικάζεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ Θ' τοῦ παρόντος νόμου. Ἐάν τις τῶν μοναχῶν ἀνήκων

ἢ μὴ εἰς μοναστήριον περιφέρηται ἐν τῷ κόσμῳ, διατάσσεται παρὰ τοῦ ἐπισκόπου αὐτοῦ, ὁ μὲν ἀνήκων εἰς μοναστήριον νὰ ἐκλέξῃ ἕν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων πρὸς ἐγκαταβίωσιν του καί, ἐάν παρακούσῃ, στέλλεται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ Ἐπισκόπου, ὁ μὲν εἰς ὃ ἀνήκει μοναστήριον, ὁ δὲ εἰς ἕν ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ὑπαρχόντων.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς περιφερείας τῆς ἡ ἀτυνομικῆ ἀρχῆ, ἐξακριβοῦσα τὴν ἔλλειψιν ἀδείας ἢ τὴν λήξιν ταύτης, ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ διὰ τοὺς μοναχοὺς Ἀγίου Ὁρους ἀναγραφέντα, ἀπελευθύνουσα εἰς τὴν περιφέρειαν ἢ τὴν Μονὴν του τὸν κληρικὸν ἢ μοναχὸν καὶ ἀνακοινοῦσα τοῦτο εἰς τὴν αἰτησαμένην τὴν ἀπέλασιν Ἱερὰν Μητροπόλιν, καὶ εἰς τὴν Μητροπόλιν τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ὁ κληρικὸς ἢ μοναχὸς ἀνήκει.

Εἰς τοὺς ὀρθοδόξους τέλους κληρικοὺς καὶ μοναχοὺς τοὺς προσερχομένους ἐξ ὁμοδόξων ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐκκλησιῶν θὰ ἐπιτρέπητε μὲν τὴν διαμονήν, μετὰ προηγουμένην ὅμως συννεόησιν πρὸς τὸν Μητροπολίτην τῆς περιφερείας σας θὰ ἀναφέρεσθε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀπαγορευομένης μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὀδηγιῶν τούτου πάσης Ἱεροπραξίας.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΣΙΑΡΗΣ

ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ ἹΕΡΕΩΣ Β'

Ἀγαπητοί! Οὐδὲν ἐπιτακτικώτερον τοῦ κατηχητικοῦ καθήκοντός μας. Ὡς πνευματικοὶ πατέρες ὀφειλομεν νὰ ἐκτρέφωμεν τὰ τέκνα ἡμῶν ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου, διότι «βρόσκει τὰ ἄρνια μου» εἶπε ἡ ἀπαίτησις τοῦ Χριστοῦ καὶ «δός μοι, υἱέ, σὴν καρδίαν» εἶπε τοῦ Παρακλήτου ἢ παρ' ἑκκλησίας. Τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς τοὺς λαξευτάς τῶν παιδικῶν ψυχῶν. «Δός μοι τὸ παιδίον καὶ κατέκτησα τὸν κόσμον ὅλον» εἶπε ἐν γνωστὸν ἰησοῦτικόν λόγιον. Ἐντεῦθεν καὶ τιτάνειος διεξάγεται ἀγὼν μεταξὺ πλείστων ὄσων ἐπιρροῶν πρὸς; μονοπωλιακὴν ὑφαρπαγὴν τοῦ παιδίου, ἀπὸ τῶν διαφόρων πολιτειῶν, τῶν προσπαθουσῶν νὰ συγκεντρώσωσιν εἰς τὰς χεῖράς των ἀποκλειστικῶς πᾶσαν τὴν ἀνατροφὴν, μέχρι σκοτειῶν κοινωνικῶν συστημάτων, ζητούντων διὰ τῆς κατηχήσεως τῶν μικρῶν νὰ κτίσουν τὴν βίαιαν τοῦ Ἑωσφόρου ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐάν οἱ υἱοὶ τοῦ σκότους προστρέχουν εἰς τὴν Κατήχησιν, θὰ ἀφήσωμεν ἡμεῖς, οἱ υἱοὶ τοῦ φωτός, τὰ τέκνα μας ἀκατήχητα καὶ ἀφώτιστα, διὰ νὰ εὕρῃ ὁ ἐχθρὸς ἀπερίφρακτον τὸν ἀγρὸν καὶ εἰσπηδήσῃ καὶ σπειρῇ τὰ ζιζάνια;

Κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων οὐδεὶς ὁ ἀντιλέγων. Ἄλλ' ὅταν ἀπὸ τῶν διατυπωθεισῶν γενικῶν ἀληθειῶν κατέλθωμεν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν πραγματικότητα, ὑπὸ πόσων ἀνυπερβλήτων, τολμῶ εἰπεῖν, κωλυμάτων βλέπομεν περιπλεκόμενον τὸ ἱερόν ἔργον! Δὲν ἀναφέρομαι εἰς τὴν γενικῶς ἐπιπολάζουσαν σήμερον θρησκευτικὴν ἀδιαφορίαν, τῆς ὁποίας εἰς ἕκ τῶν πολλῶν

συντελεστῆς εἶνε ἴσως καὶ ἡ ἱερατικὴ ἀναξιοτήτης μας, ἢ φυγαδεύουσα ἀπὸ τῆς μάνδρας τοῦ Προσκυνητοῦ Ἀρχιποίμενος τὰ πρόβατα καὶ μετ' αὐτῶν τὰ ὄπισθὲν τῶν βελάζοντα καὶ ἀκολουθοῦντα ἄρνια. Ἀναφέρομαι εἰς ἄλλα εἰδικώτερα προβλήματα, ἔκγονα μὲν καὶ ταῦτα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον τῆς συνεχούσης ἡμᾶς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας, ἀλλ' ἀμεσώτερον καὶ ἀττότερον ὄνγοντα τὸ ἔργον μας.

Καὶ πρῶτον μὲν ἀναφέρομαι εἰς τὸ ἀπορροφητικὸν περιβάλλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐγκαταβιούμεν, ὡς ὀλίγοι σταγόνας ὑπὸ ἀχανοῦς ὠσεανοῦ ἀπορροφώμεναι. Ὑπηρέτριαι, τροφοί, παιδικοὶ σύντροφοι, θεάματα καὶ ἀκούσματα, αὐτῆ ἢ μῆτηρ κἄποισ δὲν ἔχει μὲ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἀναπροσωπεύομεν, καμμίαν σχέσιν. Ἡ ἑλλην. γλῶσσα, οὕτως ἢ ἄλλως, πρέπει νὰ μὴ ἀκουσθῆ. Θὰ παρεξηγηθῶμεν ἀπὸ τὰς ὑπηρετίας. Θὰ περιγελασθῶμεν ἀπὸ τὴν φιλίην. Θὰ φανῶμεν χυδαῖοι ἐνώπιον τοῦ ἐπισκόπου μας. Θὰ μας ψήσουν, θὰ μας σταυρώσωσιν οἱ ἐντόπιοι συμμαθηταί μας. Τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπαξ ἀποσκορακισμένης ὡς ὀθνεῖας καὶ ξένης, ὀθνεῖα καὶ ξένη ἀποβίνει εἰς τὸν παῖδα καὶ ἡ Ἐκκλησία τῶν πατέρων του. Διότι πῶς νὰ ἐκκλησιασθῆ, λέγει, εἰς ναόν, τοῦ ὁποίου τὰς προσευχὰς δὲν ἀνυλαμβάνεται; πῶς δὲ νὰ κατηχηθῆ εἰς θρησκείαν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ διανοητικότης του, ἡ αἰσθησίς του, ἡ ἀνάπτυξις του εἰς οὐδεμίαν εὐρίσκονται συνάφειαν;

Δεύτερον μνημονεύω τὰς διαχωριζούσας τοὺς παρ' ἡμῖν ὁμογενεῖς μεγάλας ἀποστάσεις καὶ τὰς δυσχερείας τῶν συγκοινωνιῶν. Αἱ κοινότητές μας δὲν εἶνε ὁμάδας συμπαγεῖς περὶ τὸν ἱερόν μας ναὸν περιμαζυμέναι καὶ ὑπ' αὐτοῦ θαλλόμεναι. Ἀποτελοῦνται ἐξ οἰκογενειῶν, ὡς τὰ πολλά, εἰς τὰ 4 σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος διεσκορπισμένων χωρὶς συνοχὴν. Ἀφότου μάλιστα ἐγενικευθῆ ἡ χρῆσις τῶν αὐτοκινήτων, ἕκαστος ὁμογενῆς ἀπομακρύνεται ὅσον τὸ δυνατόν περισοτέρων ἀπὸ τὸ κέντρον, διὰ νὰ ἀναπνέῃ, ὡς λέγει, καθαρώτερον ἀέρα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκατήχησις τῶν παίδων εἶνε πρᾶγμα ἀκατόρθωτον. Διότι ἐάν οἱ μεγάλοι δυσκολεύονται νὰ ἐκκλησιασθῶσι, προφασισζόμενοι τὴν μονόφωνον ἢ δίφωνον ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἀπόστασιν, πῶς θὰ εἶνε κατορθωτὴ ἢ ἀπὸ τῶν περῶτων τῆς πόλεως ἢ ἔξωθεν τῆς πόλεως τακτικὴ ἐκάστοτε περισυλλογὴ τῶν μικρῶν διὰ νὰ κατηχηθῶσιν;

Ἴδού καὶ ἕτερον πρόβλημα: ἢ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰσαγωγή τῶν Ἑλληνοπαίδων μας εἰς μεμακρυσμένα ἰδιωτικὰ σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα σπουδάζουν καὶ διατῶνται συνεχῶς ἐπὶ 6, 8, 10 ἔτη ὡς ἐσωτερικοὶ οἰκότροφοι, μόλις δις ἢ τρις τοῦ ἔτους ἐπισκεπτόμενοι καὶ αὐτὸν τὸν πατρικὸν ἰων οἶκον, ὅχι ἵνα ἐκπηρεασθῶσι κατὰ τι ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα αὐτοὶ τὴν ἐκ τῶν σχολείων των κτηθείσαν ἐπὶ φρεῖαν προσκομιῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ ἱεραπόστολοι γεινῶσιν ὀθνεῶν διδασμάτων. Ὑπάρχοντων κοινότητες, ὡς ἡ ἰδική μου, τῶν ὁποίων ὅλοι σχεδὸν οἱ νεαροὶ βλαστοὶ εἶνε δεσμῶται παρομοίων σχολείων καὶ γέλως παιδικὸς φρεῖ παρ' αὐταῖς δὲν ἀκούεται. Πῶς θὰ ἔλθῃ εἰς συνάφειαν μὲ τοὺς δεσμώτας τούτους ὁ ἱεραῦς; Καὶ πῶς θὰ σχηματίσῃ

κατηχητικὴν σχολήν, μὴ ὑπαρχόντων κατηχουμένων; Καὶ ἄλλη παρ' ἡμῖν δυσκολία: ἡ ἔλλειψις τῶν καταλλήλων βιβλίων. Ὅσα θρησκευτικὰ βιβλία πρὸς διαπαιδαγώγησιν καὶ κατήγησιν ἐκδίδονται ἐν Ἑλλάδι, τοῦτο εἶνε ἀληθές. Τὰ βιβλία ὅμως ταῦτα ἀπὸ ἀπόψεως χάριτος, γλώσσης, μεθόδου, εἰκόνων, καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως ὑστεροῦσι τῶν γαλλογλώσσων, γερμανογλώσσων καὶ ἀγγλογλώσσων τοιούτων, διότι τυπώνονται ἐπὶ οὐραγοῦ χάριτος, εἶνε ἄδιστα, δὲν ἔχουν εἰκόνας, ἢ εἰς θεῖον εἰκόνας περιέχουν οὐραρογραφίας, καὶ δὲν ἐλκύουν. Μόνον οἱ γνωρισθέντες μὲ τὸν πλοῦτον, τὴν ποιικιλίαν καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐντέλειαν τῶν ξενογλώσσων θρησκευτικῶν παιδικῶν ἐκδόσεων, ἐν ταῖς ὁποῖαις τέρεται καὶ ἀπροσφάτα ὁ παιδικὸς νοῦς, θὰ ὁμολογήσουν ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ μας ἐκδόσεις διδόμεναι εἰς τὰς χεῖρας τοιούτων εὐδαιμόνων παιδίων εἶνε ὡς ταραμᾶς προσφερόμενος εἰς τοὺς ἐθισθέντας νὰ τοῦσφονται μὲ μαῦρον χαβιάριον.

Ἄλλ' ἐν τῇ ἀπαριθμήσει τῶν κατηχητικῶν μας κολλημάτων ἂς μὴ λησμονήσωμεν καὶ τὸν μαστίζοντα μερικὰς κοινότητάς μας ἀπείσιον καὶ ἀντιχριστιανικὸν σνομπισμὸν. Ἰερεὺς τις, ἀναλαβὼν ἐφημεριακὴν ὑπηρεσίαν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐθεώρησε καθήκον του νὰ συστήσῃ καὶ κατηχητικὸν σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον προσεκάλεσεν ἐπ' ἑκκλησίας τοὺς γονεῖς νὰ ἀγαθунθῶσι καὶ ἀποστείλωσι τὰ τέκνα των. Ἄλλ' ὀρθόση ὑπῆρξεν ἡ ἀπογοήτευσίς του, ὅταν ἀπὸ τὰ εἴκοσι παιδιά τὰ κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν προσελθόντα, μόνον τὰ πέντε κατὰ τὴν δευτέραν Κυριακὴν ἐνεφανίσθησαν, τὰ δὲ ἄλλα ὅλα ἔγειναν ἄφρανα! Τί συνέβαιναν; Ἠρεῦνήσε καὶ ἐπληροσορήθη. Τὰ παιδιά ὅλα δὲν ἦσαν τῆς αὐτῆς κοινωνικῆς καταστάσεως. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν εἶχον πατέρα παντοπώλην ἢ ξενοδόχον ἢ ναύτην. Καὶ οἱ εἰς τὴν ἐμπορικὴν τάξιν ἀνήκοντες ἀπέσυραν ἀμέσως τὰ ἰδικά των, διὰ νὰ τὰ προφυλάξουν ἀπὸ τοῦ κοινωνικοῦ συγχρωτισμοῦ τὸ μίαισια.

Τοιαῦτα περίπου τὰ προβλήματα, ἅτινα ὀφείλομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν τῶν Ἑλληνοπαιδῶν τοῦ ἔξωτερικοῦ. Ἐχει βεβαίως καὶ τὸ Α' μέρος τῆς Εἰσηγήσεώς μου τὰς θεωρητικὰς ἀμφισβητήσεως του καὶ ὡς πρὸς τὴν ποσότητα τῆς κατηχητικῆς ὕλης καὶ ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τοῦ πρὸς κατήγησιν χρόνου καὶ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῶν κατηχητικῶν βιβλίων καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τῶν κατηχουμένων καὶ ὡς πρὸς πλεῖστα ἄλλα σημεῖα, τὰ ὁποῖα εἶσθε ἐλεύθεροι νὰ θέξετε. Ἄλλ' ἰδίως ἀμφισβητήσεις διεγείρει τὸ Β' μέρος. τὸ καὶ πρακτικόν.

Πῶς θὰ συνδέσωμεν τὴν νέαν γενεάν, τὴν ὡς καθ' ὀφλοῖον παρασυρομένην ὑπὸ τῶν ξενικῶν ρευμάτων, πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν τῶν Ἑπτὰ Οἰκουμένων Συνόδων; Θὰ ἐξακολουθῶμεν ἀρὰ γε πρεσβεύοντες ὅτι Χριστιανισμὸς δὲν ἐφίσταται κεχωρισμένος ἀπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὐδ' ἱερεὺς ζῶν διὰ τὸν Χριστὸν μόνον; ἢ, χωρίζοντες τὰ αἰώνια ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ὑπηρετήσωμεν ἀποκλειστικῶς τὸν Κύριον μας, πᾶσαν οἰανδήποτε γλώσσαν καθιστώντες ὑπηρετικὸν μας ὄργανον, ἀρκεῖ δι' αὐτῆς ἡμεῖς νὰ κατακτῶμεν τὴν παιδικὴν ψυχὴν; Καὶ

θὰ μᾶς ἀπελπίσουν ἀρὰ γε αἱ χωρίζουσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁρμόνων μας ἀποστάσεις, ἢ θὰ χρησιμοποιοῦν ἕκαστος ναὸς εἰδικὴν τι ὄχημα πρὸς περισυλλογὴν τῶν παιδίων, οἷον αἱ ξενόγλωσσα Σχολαὶ καλαγῶρων καὶ καλογοαῶν χρησιμοποιοῦν ἐν Ἑλλάδι, τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίδας των κατὰ πᾶσαν προῖαν περιμαζεύουσαι καὶ κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν οἴκοι ἐπανάνουσαι; Καὶ θὰ ἀφειθῆ ἀνεμπόδιτος ἡ μαγία τῆς ἐξ ἀπαλῶν δυνάμεων ἐγκαθησέως τῶν νεαρῶν βλαστῶν μας εἰς μεμακροσημένας ἑνάς σχολὰς; ἢ θὰ ἐξορκίσωμεν τοὺς γονεῖς εἰς ὅ,τι ἔχουν ἱερόν, νὰ ἀναβάλλουν ἐπὶ μικρὸν τὸ τοιοῦτον, μέγιστος οὐδ' ἰσορροπία τίνα θεμέλια ὑφ' ἡμῶν κατατεθῶσι; Καὶ ἡ ἔλλειψις καταλλήλων βιβλίων θὰ μας ὠθήσῃ εἰς ἀποθάρσυναι; ἢ θὰ κεντρούσῃ μᾶλλον τὴν φιλοτιμίαν μας, ὅπως, ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς παραδειγματιζόμενοι, συγγράψωμεν καὶ ἐκδώσωμεν ἔργα, ἐφάμιλλα πρὸς τὰ ἑκείνων; Ὁ δὲ σνομπισμὸς θὰ κάμψῃ τὰς ψυχὰς μας; ἢ ἐνώπιον μᾶς ἀλυγίστου, ἀπροσσωπολήπτου καὶ ἴσης πρὸς πάντας ἀνάπτης, αὐτοῦ ἐνώπιόν μας θὰ καμψθῆ καὶ θὰ φραγαθευθῆ;

Ἄλλ' ἐνώ ἤλθον νὰ ζωογονήσω τὴν κατάστασιν καὶ ὑποδείξω τὰ προβλήματα. Εἰς τὴν ὑστεροῖαν δὲ ἐναπόκειται σοφίαν καὶ πολυπειρίαν τὸ νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐρεῦνης των καὶ δεῖξῃ τὴν ὁδόν, τὴν εἰς τὴν σχετικὴν διόρθωσιν φέρουσαν.

K. K.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ἐξ ἀφοριῆς μακρᾶς συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῆς ἀμυντικῆς ναυτικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας ἠκούσθησαν ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Κοινοβουλίου ἡμῶν λόγοι ἀξιοπολλῆς προσοχῆς. Τῶν βουλευτῶν δὴλα δὴ τινος δυσχρησθέντος ὅτι «ἢ μετὰ τοσαύτης προσπάθειας ἐπιδίωξις (ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως) τῆς εἰρήνης πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ μίαν νεολαίαν ὕλιστικὴν», ὁ πρωθυπουργὸς ἀναγρῶν αὐτὸν εἶπε μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἀκόλουθα: «Πῶς ἠμπόθεσε νὰ σκεφθῆ ὁ ἀξιοτίμος βουλευτῆς, ὅτι μία γενεά, ἡ ὁποία δὲν ἔχει διαρκῶς τὸν νοῦν της εἰς τὸν πόλεμον, κινδυνεύει νὰ γίνῃ ὕλιστικὴ; Ἄλλὰ δι' αὐτὸ τάχα ὑπάρχουν αἱ κοινωνίαι τῶν ἀνθρώπων, δι' αὐτὸ τάχα ὑπάρχουν τὰ ἔθνη, ἵνα ἐτοιμαζώμεθα διαρκῶς εἰς πόλεμον καὶ νὰ συνηθίζωμεν καὶ τὴν νεολαίαν μας εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ πολέμου, διότι ἄλλως κινδυνεύει νὰ γίνῃ ὕλιστικὴ; Δὲν ὑπάρχει ἀρὰ γε καὶ κανὲν ὑψηλότερον ἰδανικὸν ἀπὸ τὸν πόλεμον; Τὸν εὐρίσκω τὸν πόλεμον ὡς ἐξυπηρετικὸν ὑψηλῶν ἰδεωδῶν, ὅταν ἐπιβάλλεται εἰς μίαν χώραν ἀμυνομένην καὶ θέλω βέβαια ὅλην τὴν νεολαίαν της εἰς περιστάσιν τοιαύτην νὰ ἐξορμήσῃ ὅπως προσασίῃ τὸ πάτριον ἔδαφος. Ἄλλὰ πιστεύω μὲ τὴν νεωτέραν πρόοδον τοῦ κόσμου, μὲ τὴν μεταπολεμικὴν ψυχολογίαν, ὅτι αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχουν μόνον ἐκεῖνα τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα θὰ πείσουν τὸν λαὸν των ὅτι εἶνε εὐλοκρινῶς φιλειρηνικά, ὅτι κάνουν κάθε τι πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ ἀποφυγὴν τῆς ἐνόπλου συγκρούσεως, διότι τότε μόνον ἠμποροῦν νὰ πιστεύουν ὅτι, ὅταν διακινδυνεύουν ἢ ἀκραιότης καὶ ἢ ἀσφάλεια τῆς χώρας, θὰ εἴρουν τὸν λαὸν πρόθυμον νὰ τρέξῃ εἰς τὰ ὄπλα διὰ νὰ τὰς ὑπερασπίσῃ. Ἄλλ' ἢ περι-

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἡμερ. ἡμερῶν	Ἦμος	Ἑορτή	Ἀπόστολοι	Εὐαγγέλια
6	πλ. δ'	Η'	Κυρ. Ε' Νηστ.	Κυρ. Ε' Νηστ.
13	—	—	> Βαΐων	> Βαΐων
20	—	—	> ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ	> Α' ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
27	πλ. α'	Α'	> Β' τοῦ Θωμᾶ	> Β' τοῦ Θωμᾶ

πέτεια αὐτὴ πρέπει νὰ εὐχόμεθα νὰ γίνεται κάθε ἡμέραν περιπέτεια σπανιώτερον μέλλουσα νὰ ἐμφανισθῇ. * Ἄν φθάσωμεν διὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετᾶσχουν αὖριον αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι καὶ μεθαύριον ἴσως ἡ Ρωσσία, ἂν φθάσωμεν νὰ ἀσφαλίσωμεν τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου, πιστεύει ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Κερκύρας ὅτι ἡ ἀνθρωπότης θὰ ὑποβιβασθῇ εἰς ἓνα ἐπίπεδον κατώτερον καὶ θὰ γίνῃ ὑπηρετικὴ μόνον ὕλιστικῶν συμφερόντων;...» «Παρθῆτε πλέον ἡ ἐποχὴ—ἔγραψε καὶ τὸ «Ἐλεύθ. Βῆμα» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ—κατὰ τὴν ὁποίαν μία πολύνεκρος μάχη καὶ μερικὰ τετραγωνικὰ χιλιόμετρα γῆς ἐπὶ πλέον ἐξυψωνοῦν τοὺς λαοὺς Σήμερον ἓνα σχολεῖον ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ ἓνα λόγον, μία ὑγιεινὴ προσπάθεια περισσότερον ἀπὸ μίαν πολεμικὴν ἐπιτυχίαν, μία καλὴ δικαστικὴ ἀπόφασις περισσότερον ἀπὸ ἓνα πολεμικὸν σχέδιον... Οἱ λαοὶ ἐξυψώνονται ὄχι διὰ τῆς κατακτήσεως τρίτων, ἀλλὰ διὰ τῆς κυριαρχίας ἑαυτῶν. Ἄλλὰ διὰ νὰ γίνουσι κύριοι ἑαυτῶν ἔχουν ἀνάγκην ὑγείας, παιδείας, δικαιοσύνης, διοικήσεως. Καὶ διὰ ν' ἀποκτήσουσι πάντα ταῦτα ἔχουν ἀνάγκην μακρᾶς εἰρήνης. Αὐτὰ εἶνε τὰ σύγχρονα ἰδεώδη. Τόσον σύγχρονα καὶ ἰδεώδη, ὅσον καὶ αἰῶνια καὶ ἑλληνικά, καθὼς ὁ ὑπέρτερος ἐκεῖνος πολιτισμὸς, ὅστις ἔταξεν ὡς σκοπὸν τῆς ἑλληνικῆς ὀλότητος οὐχὶ τὸν οἰονδήποτε πόλεμον, ἀλλὰ μόνον τὸ «ἀμύνησθαι περὶ πάτρός».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ σημασία τῆς ἠθικῆς.

* Ἄλλος ἀκαδημαϊκός, ὁ Καθηγητὴς τοῦ Παιεπιστημίου κ. Κ. Μαλτέζος, βαθὺς καὶ αὐτός μύστης τῆς Φυσικῆς Ἐπιστήμης, ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ὁμιλήσῃ ἐν ἀκαδημαϊκῇ ἀνακοινώσει του περὶ τῆς σημασίας τοῦ ἠθικοῦ πνεύματος ὡς ἀπαραιτήτου, ἢ μᾶλλον πρωτίστου παράγοντος ἐν τῇ μέσῃ ἐκπαιδεύσει πρὸς ἀρτίωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς μορφώσεως τῶν νέων. Ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς γνώμης τοῦ κ. Hadamard ὅτι αἱ πρωτεύουσαι βάσεις τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων δέον νὰ εἶνε πρώτιστα μὲν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες συγγραφεῖς, εἶτα δὲ οἱ λατῖνοι, τὰ μαθηματικὰ καὶ τὰ φυσικὰ, ἐξέφρασεν ἀμβιβολίαν ὡς πρὸς τὴν ἐπάρκειαν τοῦ τοιοῦτου προγράμματος φρονῶν, ὅτι λείπει ἐξ αὐτοῦ ἡ τρίτη βᾶσις, ἥτοι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἠθικοῦ πνεύματος, ἀπαραίτητος διὰ τὴν εὐσταθῆ ἰσορροπίαν τοῦ συστήματος τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. «Ἐὰν—εἶπεν ὁ κ. Μαλτέζος—μία φωτεινὴ

διδασκαλία τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος γνωμὴν ὑπὸ ἐμπνευσμένον διδασκάλου θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναπληρώσῃ ἐν μέρει τὴν ἄμεσον ἠθικὴν διδασκαλίαν, ἢ ἀνάπτυξις ὅμως καὶ ἡ ἐν τῷ σχολείῳ ἐκμάθησις κατ' ἀνάγκην τινῶν ἐκ τῶν καταπληκτικῶν προόδων ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τῆς Φύσεως δὲν δύναται νὰ προαγάγῃ κατ' ἀναλογίαν τὸν ἀνθρωπὸν ἠθικῶς». Εἶνε ἀληθές—κατὰ τὸν κ. ἀκαδημαϊκὸν—ὅτι αἱ πρόοδοι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἔχουσιν ἐπιδράσει ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ πεδίου καὶ καλλιεργήσει πνευμά τι ἐϋθύτητος· μόνον τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε ἱκανὸν νὰ διατηρήσῃ εὐθεῖς αὐτοὺς τούτους τοὺς ἐπιστήμονας, διότι ἡ ἐπιστήμη τῆς φύσεως δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἠθικὴν. «Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα—καταλήγει ὁ κ. Μαλτέζος—καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπιστημονικόν, πρέπει νὰ ἐμφυσᾶται εἰς τὰς νεαρὰς ψυχὰς τῶν μελλόντων πολιτῶν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἠθικόν, δι' εἰδικῆς διαπαιδαγωγήσεως, ἀφ' ἐνὸς βασιζομένης ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἠθικῶν πράξεων καὶ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τῶν συναντωμέων κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐν γένει πολιτισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου γνωμῆς διὰ τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας, ἰδίᾳ δὲ τῶν διδαγμάτων αὐτῆς περὶ τῆς δικαιοσύνης, τῆς φιλαλληλίας καὶ τῆς ἐθελουσίας». Ὑψηλὰ καὶ ὑγιᾶ διδάγματα ἀντάξια τοῦ βήματος τοῦ καθιδρύματος τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν ὑγιᾶ καὶ βαθὺν καὶ πεφωτισμένον ἔθνικὸν νοῦν. Ἡ ἐκ τῶν πρώτων τῆς βημάτων τοιαύτην παράδοσιν δημιουργοῦσα διὰ τὰς μετέπειτα ἀκαδημαϊκὰς γενεὰς Ἑλληνικῆ Ἀκαδημία ἀποδεικνύεται ἐδραζομένη ἐπὶ βάσεων ἀσφαλῶν καὶ προοριζομένη νὰ συντελέσῃ τὰ μάλιστα εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐξυμίανσιν.

Καὶ ἐπαγρύπνησις.

* Ἐψηφίσθη, τέλος πάντων, ὁ περὶ κινήματογράφου νόμος ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ἀπὸ τοῦδε τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν. Ὅ,τι ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρει ἡμᾶς ἐκ τῶν διατάξεων του εἶνε ὅτι ἡ ἀστυνομία δύναται νὰ χαρακτηρίξῃ ταυῖας ὡς ἀκαταλλήλους δι' ἀνηλικους κάτω τῶν 16 ἐτῶν, ὅτι διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδείας πρὸς προβολὴν ταυῖας ἀπαιτεῖται ἡ γνώμη τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἀποσκοπευσῶν εἰς τὴν προστασίαν τῆς νεότητος, καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰς τοὺς κινήματογράφους εἰσόδου ἀνηλικῶν κάτω τῶν 16 ἐτῶν. Καὶ ὁ μὲν νόμος προστατεύει τὸν ἀνήλικον παιδικὸν κόσμον ἀπὸ τὴν κακὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπίδρασιν τοῦ κινήματογράφου. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶε τι σπάνιον νὰ παραθεωρῶνται τινες τῶν νόμων καὶ ἀμελούμενοι νὰ καθεύδουν, ὁ νόμος οὗτος τότε μόνον θὰ ἐπιτελῇ τὸν δι' ὃν ἐψηφίσθη σκοπὸν, ὅταν πάντοτε γρηγορῇ.

Πρόοδος;

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐγένετο ἡ ἐκτέλεσις τῆς θαλάσσης ποιῆς τινῶν εἰς θάνατον καταδικασθέντων βοήτων λησάρχων. Ἄλλοτε τὰς τοιαύτας ἐκτελέσεις ἐπλαισίωσε γενικὸς συναγεμρὸς χιλιάδων ἀνδρῶν, οἵτινες εἶχον τὴν νοσηρὰν περιέργειαν νὰ ἴδωσιν, ἢ μᾶλλον τὴν παθολογικὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀποτύχουσιν τὸ τραγικώτερον τῶν θεαμάτων, πρωτοσταθμῆτος καὶ ὑποκινουμένου τοῦ τύπου διὰ διεγερτικῶν φλυάρων περιγραφῶν. Σήμερον πληρφορούθη ἕκ τῶν ὑστέρων τὴν ἐκτέλεσιν γενομένην, χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἡ παλαιὰ δημοσιογραφικὴ ἀσχημία. Ἡ μαζικὴ πρόοδος εἰς τὰ ἴθνη καὶ εἰς τὸν πολιτισμόν. Ἐν ἔτι λέει: νὰ ἀποφεύγῃ ὁ τύπος καὶ τὰς μετὰ τὰς ἐκτελέσεις περιγραφάς. Εἶνε ἀπολύτως περιτταί. Μία ἡ ἀναγγελία τοῦ γεγονότος εἰς τρεῖς γραμμὰς θὰ ἴσῃ ὑπεραρκετή. Διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ χαρακτηρίσωμεν πλήρη τὴν πρόοδον. Ἡ, καλλίτερον, ἂς γίνεταί ἐκτέλεσις ἐν παραβύστω, ἐν ἀγνοίᾳ καὶ αὐτοῦ τοῦ τύπου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος συνήλθεν εἰς μίαν συνεδρίαν κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην περὶ ὥραν 7ην π.μ. μετέβησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Μαρωονείας, Ἀδριανουπόλεως, Θεσσαλονίκης, Σπάρτης καὶ Ναυπακτίας καὶ ἔλαβον ἐξ ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ γνῶσιν τοῦ ὀριστικῶς καταρτισθέντος σχεδίου τῆς «Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Ἱερωσύνης», δι' ἧς μέλλει ν' ἀντικατασταθῇ τὸ ἱερωσύνην. Ἐκκλησ. Ταμείον. Συνήλθε δὲ ἡ ὀλομέλεια τῆς Ἀρχιερατικῆς Ἐπιτροπείας τὴν παρελθούσαν Πέμπτην καὶ σήμερον Σάββατον πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ὀρισθέντος σχεδίου.

— Διὰ τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου παρεκλήθησαν οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας διατάξωσι δεήσεις ἐν ἅπασιν τοῖς Ἱ. Ναοῖς τοῦ Κράτους ὑπὲρ τῆς καταδιωκομένης Ἐκκλησίας τῆς Ῥωσσίας, παραμυθίας δὲ τοῦ χειμαζομένου ὀρθόδοξου Ῥωσικοῦ λαοῦ.

— Δι' ἐγγράφου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἀνεκοινώθη τῇ Δ. Ἱ. Συνόδῳ ἡ εἰς Ὀνόμαχον κουργὰ καὶ ἡ ἐγγράφη ἐν τῷ μοναχολογίῳ τῆς Ἱ. Μονῆς Πετρῆς τοῦ Πτυχιούχου τῆς Θεολογίας Χρήστου Παπουτσοπούλου, μετονομασθέντος

Χριστοφόρου, ὡς καὶ ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία αὐτοῦ.

— Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀκαρνανίας ἀνεκοινώθη τῇ Δ. Ἱ. Συνόδῳ ὁ ἐν τῇ Ἱ. αὐτοῦ Μητροπόλει καταρτισμὸς Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἱεροκλήρου τῆς ἰδίας Ἱ. Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Σωφρονίου Παπακυριακοῦ.

— Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας διωρίσθη ἀναπληρωτὴς τοῦ Ἱγουμενοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου ὁ Χριστοφόρος Διαμαντάκος, τοῦ τακτικοῦ Ἱγουμενοῦ Β. Μπουλούκου λαβόντος τρίμηνον ἄδειαν.

— Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἠλείας ἀνεκοινώθη ὁ διορισμὸς Ἱγουμενοσυμβουλίου τῆς γυναικείας Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Νικολάου «Φραγκοπηδήματις» ἀποτελεσθέντος ἐκ τῶν μοναζουσῶν Μαρκέλλας Γκυκάλῃ ὡς Ἱγουμενῆς, Μαριὰμ Μυρίτη καὶ Νεκταρίας Φαρούτη ὡς Συμβούλων.

— Ἐπίσης ἀνεκοινώθη ὁ διορισμὸς ὡς Συμβούλου τῆς Ἱ. Μονῆς «Βλαχερνῶν» τῆς ἰδίας Ἱ. Μητροπόλεως, τοῦ Νικοδήμου Ζαφειροπούλου, ἀντὶ τοῦ παραιτησαμένου Συμεὼν Μουτσεβελῆ.

— Διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀκαρνανίας κατὰ μετὰπεμψιν Ἱγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς «Κατερινουῶν» ἀδελφὸς τῆς Ἱ. Μονῆς «Ῥόμβου» ὁ Ἱερομ. Δαμιανὸς Πριόβολος, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Γερμανοῦ Μακρυθανάση, Σύμβουλος δὲ τῆς αὐτῆς Ἱ. Μονῆς ὁ Ἱερομ. Λεόντιος Γιαννόπουλος ἀντὶ τοῦ Βαρθολομαίου Πορφύρη, μεταγραφέντος εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν «Ἀμπελακιωτίσσης» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ναυπακτίας.

— Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τῇ 6 Δεμβρίου π. ἔ. καὶ τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου ἔ. ἔ. καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 35 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Παλαιοχώριον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ἀποσπασθὲν τῆς ἐνορίας Πουγκακίων, ἀπετέλεσεν ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ.

— Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου «Ἀμπελοχωρίου» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀρτης ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διετέλουσαν ὑπὸ τὸ βῆρος Πατριαρχικοῦ ἀφορισμοῦ. Λόγω τῶν πολλῶν καὶ πολλαπλῶν συμφορῶν, ἀσθενειῶν καὶ θεομηνιῶν, ἃς ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα ὑφίστανται, ἀνανήψαντες, ἐζήτησαν διὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου αὐτῶν καὶ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου τὴν ἄρσιν τοῦ ἀφορισμοῦ τούτου. Ὄντως, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 207 Συγκλητικῆς Πατριαρχικοῦ Γράμματος ἀποσταλέντος τῇ Ἱ. Συνόδῳ καὶ δι' αὐτῆς τῷ Σεβασμ. Μητροπολίτῃ Ἀρτης διαβιβασθέντος, ὅπως ἐπ' Ἐκκλησίας ἀναγνωσθῆ, αἴρεται ὁ ἀφορισμὸς καὶ παρέχεται ἡ συγ-

χώρησις εἰς τοὺς χριστιανοὺς τοῦ ἀνωτέρω χωρίου.

— Ὑπὸ τοῦ Σ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολυκάρπου διετέθησαν πέντε χιλιάδες δραχμαὶ (5 000) διὰ προικοδότησιν μιᾶς κόρης πτωχῆς ἐν Δημητσάνῃ. Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας παρόντων τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Γεωρ. Καρβελά, τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ἐνὸς τῶν ἐφημερίων, ἐγένετο κλήρωσις καθ' ἣν ἐπέτυχεν ἡ Βασιλικὴ Παπαγιάννη. Τὰ χρήματα ἀπετέθησαν ἐν τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν, θὰ τὰ ἀναλάβῃ δ' ἡ ἐπιτυχοῦσα μετὰ τῶν τόκων ὅταν ἔλθῃ εἰς γάμον.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀδεία καὶ εὐλογία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἤρχισαν τὰ κηρύγματα τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, αἵτινα διοργανώνει ὁ «Φοιτητικὸς Θεολογικὸς Σύνδεσμος». Κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτὰς τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς θὰ ὁμιλήσωσιν εἰς διαφόρους ναοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὅπου δὲν γίνεται κήρυγμα οἱ κάτωθι τεταρτοετείς καὶ τριτοετείς θεολόγοι φοιτηταί: Χαρ. Παναγιωτόπουλος, Ἀν. Σωτηρόπουλος, Εὐ. Κλεόμβροτος, Ν. Σκουτέρης, Σπυρ. Μέξας, Νικ. Σιτζανάκης, Κ. Σκαλούμπakas, Ἀνδρέας Ὑφαντῆς, Μιχ. Χατζῆς, Κ. Κυριακίδης, Θ. Παπαθεοδώρου, Παπαλουκάς, Π. Δημητρόπουλος καὶ Σαράμπελας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Α.Θ.Π. διεβίβασε πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν τὸ ἀκόλουθον διαμαρτυρητικὸν τηλεγράφημα κατὰ τοῦ ἐν Ρωσίᾳ διεξαγομένου διωγμοῦ τῆς θρησκείας: «Τὰ διαπραττόμενα ἐν Ρωσίᾳ ἐκ διαταγῆς ἢ ἀνοχῆς τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως ἐγκλήματα κατὰ τῆς θρησκείας προκαλοῦσι ζωηρὰν ἀγανάκτησιν εἰς τοὺς πιστοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἐνοῦμεν τὰς διαμαρτυρίας ἡμῶν εἰς τὰς τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν κατὰ τῶν ἐν Ρωσίᾳ θρησκευτικῶν διωγμῶν ἀποτελούντων ἀληθινὸν ὄνειδος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα».

— Ὅμας εὐσεβῶν ὀρθοδόξων τῆς Ἀλεξανδρείας ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν σωματείου ἀναλόγου πρὸς τὴν «Εὐσέβειαν» τοῦ Καίρου ὑπὸ τὴν προσωνυμίαν «Πίστις», οὗ τὸν ὄργανισμὸν θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Α.Θ.Π. πρὸς ἔγκρισιν.

— Ἡ Α.Θ.Π. παρέθηκεν εἰς τὸν παρεπιδημοῦντα ἐν Αἰγύπτῳ Ἀντιπρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Α. Μιχαλακόπουλον γεῦμα, οὗανος μετέσχε καὶ εἰκοσὰς προκρίτων τῆς ἑλληνικῆς παροικίας Ἀλεξανδρείας. Ὁ κ. ὑπουργός, ἀπαντῶν εἰς πρόποσιν τοῦ Πατριάρχου, εἶπε, σὺν ἄλλοις, καὶ ὅτι πιστεύει εἰς τὴν ἀρμονίαν πατρίδος καὶ Ἐκκλησίας, αἵτινες ἀποτε-

λοῦν ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν παλμόν, ἐὰν δ' ὑπάρχῃ διεφορά, αὕτη θὰ εἶνε ἡ τοῦ περιβλήματος, τὸ ὅποιο οἱ μὲν τῆς Πολιτείας μετέβαλον, οἱ δὲ τῆς Ἐκκλησίας διετήρησαν, ὑπερέβησαν ὅμως τοὺς πρώτους ἐπιθυσίας. Ἡ Ἐκκλησία οὐ μόνον δὲν εἶνε ἀντίζηλὸς τῇ πατρίδι, ἀλλὰ πρόμαχος, πρωτοπόρος καὶ προπομπὸς αὐτῆς...

— Ἡ κοινότης Χαροῦμ, πρωτευούσης τοῦ Σουλτανάτου, ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν κοινοτικοῦ οἰκοτροφείου καὶ ὀρφανοτροφείου, αἱ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου προσφορῶν τῶν ἐκεῖ ὀρθοδόξων ὁμογενῶν ἀνῆλθον εἰς διάστημα ἡμισείας μόλις ὥρας εἰς 3.000 λίρας αἰγ. Τούτῃ τὰς 500 προσήνεγκεν ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος, Γ. Κοντομίχαλος, ἐπισπασάμενος τὰ συγχαρητήρια τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Μόλις ἐπιστρέψας εἰς Ἱεροσόλυμα ἐξ Ἀθηνῶν ὅπου εἶχε καταφύγει πρὸς θεραπείαν τῆς κατατροχούσης αὐτὸν δεινῆς νόσου, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ καλὸς κἀγαθὸς ἀρχιμανδρίτης Ἀντώνιος, εἰς τὸν ἄκριφνεστέρων ἀγιοταφιτῶν ἀδελφῶν, ὧν τῆς ἀγάπης ἀπήλαυε πάντοτε ἀμερίστου. Ὁ ἀείμνηστος Ἀντώνιος ἐκ Κρήτης καταγόμενος καὶ ἐκ παιδῶν καθουσίωσας ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ συμμαθητὴς τοῦ Παναγ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, καθ' ἅπαντα δὲ τὸν βίον του διηκόνησε πιστῶς καὶ μετὰ θερμῆς ἀφοσιώσεως τὴν ἱεράν αὐτοῦ μετάνοιαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Παρὰ τὰς πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἐκλήσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν κύκλων ὁ νέος ἐκπαιδευτικὸς νόμος ἐψηφίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ λήξαντος ἔτους. Πρὸ παντός ὁ νόμος φαίνεται στρεφόμενος κατὰ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν οὐκ ἐκατομμυρίων τῶν ἐν ἐν Γιουγκοσλαυίᾳ πιστῶν της, δὲν θίγονται ὅμως ὀλιγώτερον καὶ αἱ λοιπαὶ θρησκευτικαὶ ὁμολογίαι. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ νόμος ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας, αἱ δ' Ἐκκλησίαι εἶναι αἱ μισθοδοτοῦσαι τοὺς διδασκάλους τῶν θρησκευτικῶν, ὧν ὁ μισθὸς ποικίλλει ἀναλόγως τῆς ιδιότητος τῶν διδασκόντων ὡς λαϊκῶν ἢ κληρικῶν, ἔχουσαι ἅμα τὸ δικαίωμα νὰ ὀρίζωσιν ἂν θέλωσιν ἢ μὴ διδασκαλον ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐξέραν τῶν κατηγοριῶν, ἀλλὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν εἰς τοῦτο καὶ μόνον περιορίζονται. Δὲν ἔχουσι δὴλα δὴ λόγον ἐν τῷ καταρτισμῷ τῶν προγραμματίων, ἢ ἐκλογῇ τῶν διδασκῶν βιβλίων, τῇ παρασκευῇ λαϊκῶν διδασκάλων καὶ

επαγρυπνήσει ἐπὶ τῆς διδασκαλίας των. Οὗτοι ἔρχονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἁπλοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ὅστις δύναται ν' ἀφαιρέσῃ τὸ δικαίωμα τῆς διδασκαλίας παρὰ διδασκάλων πολιτικῶς ὑπόπτων. Εἰδικὴ παράγραφος ἀπαγορεύει εἰς τὸ μαθητὰς νὰ ἀποτελῶσι μέλη θρησκευτικῶν σωτείων, ἄλλη δὲ ἀπαγορεύει εἰς αὐτοὺς νὰ μετέχωσι ἐορτασμῶν μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τῆς κρατικῆς νομοθεσίας. Ἐπ' ἴσης ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἐκκλησίας νὰ διεξάγωσι τὴν θρησκευτικὴν διδασκαλίαν τῶν τέκνων των εἰς τὴν μητρικὴν των γλῶσσαν, πλὴν μόνον ἐν τοῖς σχολείοις μειονοτήτων ἀποστελλομένων ἐξ ὀλιγίστων ἀτόμων. Ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία ἤδη διεμαρτυρήθη διὰ τὸν νόμον τοῦτον, οἱ προτεσταντικοὶ ἐν Σερβίᾳ πληθυσμοί, ἀνερχομένοι 230.000 μόνον, εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπαφεθῶσι εἰς τὴν καλὴν θέλησιν τοῦ κράτους.

—Αἱ Σερβικαὶ ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐπαρχίαι ὀργανώθησαν εἰς ἐπαρχίαν μίαν ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς Βουδαπέστης μὲ ἰδιαιτερον ἐπίσκοπον. Λήγοντος τοῦ ἔτους 1928 ἡ ἐπαρχία αὕτη περιελάμβανε 9.120 πιστοὺς καὶ 47 ἐνορίας μετα 25 ἱερέων. Ἡ οὐγγρικὴ κυβερνησις δὲν ἐπέτρεπε τὸν διορισμὸν ἱερέων ἐκ Γιουγκοσλαβίας, ἐφ' ᾧ καὶ πολλαὶ ἐνορίαι εἶχον ἀπομείνειν ἄνευ ἱερέως. Ὁ οὐγγρικὸς τύπος ἤρξατο προτρέλων τὸν ὀρθόδοξον ἐν Οὐγγαρίᾳ πληθυσμὸν ἢ νὰ ἀσπαρῆ τὴν οὐνίαν, ἢ νὰ ἀποτελέσῃ ἀνεξάρτητον ἐκκλησίαν ὀρθόδοξον ἐν Οὐγγαρίᾳ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἐν τῷ ἐν Λωζάνῃ ἀμερικανικῷ ναῶ ἐντειχίσθησαν οἱ τὰς ἀρχὰς παρελθόντος Δεκεμβρίου πλάξ ἀναμνηστικὴ τοῦ ἀιμνήστου Καρόλου Brent, ἐπισκόπου τῆς Ἰόρκης, προεδρεύσαντος τῆς ἐν Λωζάνῃ παγκοσμίου συνδιασκέψεως τῆς Πίστεως καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως («Faith and Order») καὶ ἀποθανόντος τῆς 27 παρελθόντος Ματίου. Κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐπιτελείας τῆς πλακῆς παρήσαν πολλοὶ ἐπίσημοι, ἀπεψήθησαν δὲ τηλεγραφήματα παρὰ τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἰόρκης καὶ Καντερβουρίας.

Καὶ ἐν ταῖς ἀγγλικ. ἐκκλησίαις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐγένετο ἐπ' ἐσχάτων ἀναθεώρησις τοῦ «Βιβλίου Προσευχῶν» μετα μακρὰς δὲ συζητήσεως ἐκυρώθησαν αἱ ἐπενεχθεῖσαι μεταβολαί. Αὗται ἔχουσιν πολὺ ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὸ κοινὸν αἰσθηματικὸν πιστῶν, ὥστε ἡ νέα ἔκδοσις τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν ἐζητήθη ὅσον οὐδέποτε ἡ προτέρα, ἀπετέλεσε κατὰ τὸ νέον ἔτος τὸ ἐπικρατέστερον τῶν κατ' ἔθος ἀποφερομένων δώρων. Μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων

μεταβολῶν ἀναφέρονται ἡ παράλειψις τινων ἐκ τῶν 10 ἐντολῶν, ὡς καὶ τῆς λέξεως «στρατευομένης» ὡς ἐπιθέτου τῆς Ἐκκλησίας, κλ. Ἐν γένει ἐγένοντο ἱκαναὶ παραλείψεις καὶ προσθήκαι, χαρακτηρίζεται δ' ὡς βῆμα πρὸς τὰ πρόσω ἢ ἐν λόγῳ μεταβολῇ. Αἱ πληροφοροὶ ἀναφέρουσιν ὅτι, καίτοι ἐτηρήθη ὁ ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν Ἐκκλησιῶν χαρακτηριζόμενος ὡς «ἀτυχῆς» καὶ «παρεξηγήσιμος» ἐπίσημος τῆς Ἐκκλησίας τίτλος «Προτεσταντικὴ Ἐπισκοπικὴ Ἐκκλησία ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς», ἐν τούτοις, κατὰ τὴν τῶν αὐτῶν ὁμολογίαν, εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν ἐνεπνέετο ὑπὸ τῆς τάσεως πρὸς τὰς «καθολικὰς κατευθύνσεις καὶ ἀρχὰς» παρὰ πρὸς τὴν ἀντίθετον φορᾶν. Τὸ νέον Βιβλίον Προσευχῶν ἐγένετο δεκτὸν εἰς ἀπάσας τὰς ἐνορίας, ἄνευ τῶν συνήθων εἰς τοιαῦτα ἐγχειρήματα ἀντιρρήσεων καὶ δυσχερειῶν, καὶ ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Λονδίνου, πληροφορηθεὶς τὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ συλλαλητηρίου κατὰ τοῦ ἐν Ρωσίᾳ διωγμοῦ ἐναντίον τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ τὴν διαμαρτυρίαν αὐτοῦ, διεβίβασε πρὸς τὴν ὀργανωτικὴν του ἐπιτροπὴν τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα: «Φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει τέλος ὁ ἀποφασιστικὸς αὐτὸς ἐν Ρωσίᾳ κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ διωγμός. Ἀπόδειξις αἱ σκηναὶ αἱ τερατουργηθεῖσαι κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων. Τοιοῦτος διωγμὸς εἶνε ἄγνωστος ἀπὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων, ὅχι δὲ μόνον πάντες οἱ χριστιανοί, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι πιστεύουν εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ὀφείλουσι νὰ ἐνωθῶσι εἰς μίαν μεγάλην διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς ἀναβιώσεως μεθόδων βαρβαρισμοῦ».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπ' ἵκασιν ἐν Ζυρίχῃ Ἄουλον γερόντων πτωχῶν, τὸ διοικητικὸν τοῦ ὁποίου συμβούλιον προεδρεύεται ὑπὸ κιννοσ ἐργάτου. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἔχει λάβει ἐπ' ἐσχάτων κατὰ πλειονοψηφίαν μίαν ἀπόφασιν, ἣν κατέθλιψε βαθύτατα τοὺς χριστιανούς τῆς πόλεως Limmat. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τούτου δὴλα δὴ ἀπηγορεύθη εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ιδρύματος νὰ τελῇ τὴν πρωϊνὴν προσευχὴν τῶν γερόντων, ὡς καὶ τὰς προσευχὰς κατὰ τὰ γεύματα καὶ τὰ δείπνα, καὶ τοῦτο παρὰ τὴν ἐναντίαν ἐπιθυμίαν τῶν γερόντων οἰκοτρόφων, οἵτινες, ὡς ἀναφέρουσι τὰ φύλλα τῆς Ζυρίχης, πολλὰ δάκρυα ἔχυσαν ἐπὶ τῇ παραδόξῳ ταύτῃ ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου.

—Νεαρὸς κινέζος, ὁ Γεώργιος Βάι, υἱὸς τοῦ προεβυτοῦ τῆς Κίνας ἐν Κορέᾳ, φοιτητῆς τοῦ Πανεπι-

στημίον τῆς ἐργασίας ἐν Σιαρλρουά, γνωρίσας ἐκ τοῦ πλησίον τὸν βελγικὸν προτεστάντισμόν, προσήλθεν εἰς τὴν Χριστιανισμὸν ἐπ' ἐσχάτων ἐν Μαρινέλλῃ, ἀφοῦ δημοσίᾳ ὡμολόγησε τὴν χριστιανικὴν πίστιν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μητροπολίτου Ξάνθης Πολυκάρπου Ψωμιάδου, Σκέψεις καὶ μελέται ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς. Ἀθήναι 1929.—Συνεπεῖα τῆς μεταπολεμικῆς ζυμώσεως, τῆς προκληθείσης ὑπὸ τῆς εἰσαγωγῆς καινῶν δαιμονίων εἰς τὰ τῆς θρησκείας, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, καὶ τῆς ἔνεκα τούτου ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τῶν σωστικῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἡμῶν παραδόσεων, ἐξαιρουσῶν τὸ πνεῦμα ὑπὲρ τῆν ἕλην, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι παρατηρεῖται σήμερον, ὁ σεβ. συγγραφεὺς ἐθεώρησε καθήκον του νὰ κοινολογήσῃ ευρύτερον τὰς σκέψεις του διὰ τῶν ἐν τῷ

ὑπ' ὄφιν τεύχει ἐμβριθῶν μελετημάτων περὶ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, περὶ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ, περὶ τῆς ἐκλύσεως τῶν ἡθῶν καὶ τοῦ ἀπεναντι αὐτῆς καθήκοντος τῆς Ἐκκλησίας, περὶ τοῦ γάμου ἀπὸ θρησκευτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως, περὶ τοῦ Ὁρφανοτροφείου ἀρρένων καὶ θηλέων Ξάνθης κλ.

«ΘΕΟΛΟΓΙΑ». Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος ΚΘ' (Μάρτιος) τοῦ 1930, οὗ τὰ περιεχόμενα εἶνε τὰ ἑξῆς : Αἰτία καὶ γενεὴ καὶ χαρακτὴρ τῆς Εἰκονομαχίας ὑπὸ *Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου*, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.—Ἡ Κορροεὶα καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Kirparim ὑπὸ *B. Βέλλα*—Δύο Ἄνδριοι ἐθνομάρτυρες ἱεράρχαι ὑπὸ *Δ. Πασχάλη*—Ἡ ἱ. μοναστήριον ὑπὸ μητροπ. Θεσσαλιώτιδος *Ἰεζικιήλ*—Γεωργίου ὁ Ἀργυροκαστρίτης ὑπὸ *Εὐλογίου Κουρίλα* Λαυριώτου—Δανιὴλ Γεωργόπουλος ὑπὸ μητροπ. Γόρτυνος *Πολυκάρπου*, Κριτικὸν καὶ Βιβλιογραφικὸν Δελτίον.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀμπελακιοῦσης «Ἀγ. Πολύκαρπος» προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ Κοινότητος Γαλατᾶ Μεσολογγίου κείμενον κτήμα τῆς Μονῆς καλούμενον «Ἰερσῶρι» εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθῆσομενην ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 6ῃ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ναυπάκτου κ. Τάκη Λιανοῦ καὶ συμφώνως τοῖς ὑπ' ἀριθ. 4 ἐ. ἔ. ὄροις συγγραφῆς καταθεθειμένοις ἐν τῷ ἄνω συμβολαιογραφεῖο καὶ τῷ γραφεῖο τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ταξιάρχων Σερίφου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ ἐν Κύνθῳ εὑρισκόμενα 18 κτήματα τῆς ἄνω Ἱερᾶς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται δι' ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω κτήματα συνολικῶς τὴν 30ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥραν 10 π. μ.—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τῆς πόλεως Κύνθου καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Κύνθου. Οἱ ὄροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εὑρίσκονται ἐν Σερίφῳ μὲν παρὰ τῷ Ἡγουμενοσυμβούλιῳ τῆς Μονῆς, ἐν Κύνθῳ δὲ παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ταξιάρχων Σερίφου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ κάτωθι κτήματα. 1] Εἰς ἄγρος ὀνόματι Φοῦρνος 2] ἕτερος τοιοῦτος ὀνόματι Ἀλωνίστρα Πλατυγαλοῦ 2] ἕτερος τοιοῦτος ὀνόματι Κουφόκαλες καὶ 5] μία γησις ὀνόματι Σεριοπούλα. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τῆς πόλεως Σερίφου τὴν 6ην Ἀπριλίου ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀπὸ ὥρας 10—12 μεσημβρινῆς καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Σερίφου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Οἱ ὄροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εὑρίσκονται ἐν τῷ Γραφεῖο τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γαλατάκη διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποιήσεως χιλίων ἑκατὸν δέκα ἑπτὰ (1117) ὀκάδων ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοδένδρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γαλατάκη παραγωγῆς τοῦ 1929 ἔτους συμφώνως μὲ τὸς ὄρους συγγραφῆς

ὑποχρεώσεων ἢς ἀντίγραφα κατατεθῆσονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας τῆς Κοινότητος Λιμνῆς καὶ τῆς Μονῆς. Πρωτὴ προσφορὰ ὀρίζεται τὴν ποσὴν τῶν δραχμῶν δέκα ἕξ (16) κατ' ὄκαν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Λιμνῆς ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐν Λιμνῇ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 6ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρα μὲχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν περιπτώσει δὲ μεταώσεως τῆς δημοπρασίας ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ δοθείσης μειζονος προσφοράς μετὰ τὴν ἐνεργεῖαν ταυτῆς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ μετ' ἐκάστην ἐφεξῆς Κυριακῇ μεχρις ἐπιτευξεως ἀποτελεσματος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀντινίτσας—Φθιώτιδος διακηρύττει ὅτι ἐκποιεῖται τὸ ποίμνιον τῆς Μονῆς Ἀντινίτσας δ' ἀ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἧτοι : 140 γίδια μεγάλα, 60 εἰρίφια, 40 πρόβατα, 1 ἀγελάς 5 ἐτῶν, καὶ 2 βοεὶς 3—4 ἐτῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Λαμίῳ ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Ἡγουμενοῦ τὴν 30 Μαρτίου καὶ 6 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ὑπὸ τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ταυταριθμοῦ διακηρύξεως ἢς δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαβῶσι γνῶσιν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Νέας Μονῆς Χίου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν μονοετὴ μισθωσίαν (ἀπὸ τῆς Σεπτεμβρίου 1929) τοῦ ἐν Χαλκείῳ Χίου «Μεγα Μετόχιον» κείμενου ἀγροκλήματος τῆς Νέας Μονῆς, τὴν 16ην Μαρτίου ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥραν 10—12 μεσημβρινῆν, ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἔξωθεν τοῦ Ταχυδρομείου συνήθει τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Χίου καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους προκηρύξεως δημοσιεύσεως νομίμως καὶ ἢς ἀντίγραφα εὑρίσκονται παρὰ τῷ Μονῇ, τῷ Εἰρηνοδίκῳ, καὶ τῷ Συμβολαιογράφῳ Χίου Ἐπαμεινώνδου Α. Βασιλειάδου, παρ' ὧν οἱ βουλομενοὶ δύνανται νὰ λαβῶσι γνῶσιν.

Τυποὶς «Φοῖνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44—Ἀθήναι

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,, ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

<p>ΑΡΧΥΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου</p>	<p>ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ † ΜΑΡΘΙΝΕΙΑΣ ΑΝΘΙΜΟΣ † ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΘΕΟΔ. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ ΕΠΙΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ</p>	<p>ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΣΩΓ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3 ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑΩΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΔΡΧ. 100 ΝΑΩΝ ΧΩΡΙΩΝ 60. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 30</p>
---	--	--

Διεύθυνσις Συντάξεως : Μοσχονησίω 12α.—Διεύθ. Διαχειρίσεως καὶ Διευκρινιστέως : Μέγ. Ἀρχιεπ. ὁδ. Φιλοθέης 21